

ПЕРЕГОВОРИ В КРЕМЛІ

І лютого в Кремлі відбулися переговори між Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим, членом Політбюро ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорним, членом Політбюро ЦК КПРС, Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіном і партійно-урядовою делегацією Сирійської Арабської Республіки, очолюваною прем'єр-міністром, міністром оборони і членом тимчасового регіонального керівництва Партії арабського соціалістичного відродження (ПАСВ) Хафезом Асадом.

Під час переговорів, які проходили в обстановці дружби і відвертості, відбувся плідний обмін думками з питань розширення і зміцнення радянсько-сирійського співробітництва в політичній, економічній та інших галузях, а також щодо важливих міжнародних проблем, які вимагають взаємного інтересу. Було всебічно обговорено питання, зв'язані з становищем на Близькому Сході.

Переговори триватимуть.

(ТАРС).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!



№ 15 (1339).

ЧЕТВЕР

4

ЛЮТОГО

1971 р.

Ціна 2 коп.

ОРІЄНТИР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ДІЇ

СЕРЕД «титулів» комсомольських активістів — цей найскромніший. Коли чуєш «групкомсорг», одразу ж уявляєш невелику групу юнаків і дівчат. І він з ними, обов'язково разом — біля верстата, конвейера, за креслярською дошкою. Придивившись збоку і питаєш себе: «Чому саме ось цього хлопчину чи цю дівчину виділили з поміж себе, зробили уповноваженим від маленького колективу?»

Працює в комсомольсько-молодіжній бригаді електро-зварювальників, механоскладального цеху № 1 Валерій Костянтинов. Щось цікаве з'явилося в бригаді — автор Валерка. Підмінили комусь щиток — теж витівка Валерчина. Не з'явився на зміну товариш, захворів — Валерку не треба довго вмовляти: залишитися, попрацює за товариша. В бригаді кажуть, що з ним, з їхнім групкомсоргом і робота веселіше йде. А після зміни у Валерія друге життя — музика, пісні, танці. Юнак чудово грає на гітарі, має непоганий голос, і жоден цеховий вечір відпочинку не проходить без нього.

В механоскладальному цеху № 2 є комсомольська група, теж електрозварювальників. Всього шість чоловік. Групкомсоргом тут Микола Казмірук. Працює на заводі з 1962 року. Тут став членом КПРС. Відомо, що Микола за всі ці роки не зробив жодного прогулу, ніколи не пішов раніше змін, не запізнився на роботу.

Валерій і Микола — характерні позитивні протилежності. Перший — непосидючий, там, де він з'являється, обов'язково сміх, жарт, «робота веселіше йде». Другий — спокійний і, здається, спокій цей передається тим, хто поруч, вселяє впевненість в свої сили. Обоє товариші обрали своїми найпершими вожаками — групкомсоргами. Напрошується висновок: значить, є й спільне і, очевидно, найголовніше в характері хлопців — те, що означило їх місце в колективі комсомольців. Цим спільним і вирізняє довіри, товариська повага друзів по роботі.

По роботі... Саме у ставленні до неї, в колективі, де всі працюють, і судять про

людину і її здібності. Добре трудиться — тобі слава і шана, плентається у хвості — нам з тобою не по дорозі.

А ось і факти з робітничої біографії Валерія Костянтинова та Миколи Казмірука. Про них розповідали і цехові стіннівки, і заводська багатотіражка. В дні роботи XVI з'їзду ВЛКСМ Валерій щодня виконував по дві з половиною

що групкомсорг, сам творець матеріальних цінностей, найближче стоїть до колективу, до джерел виробництва. Він перший довідується про настрій на робочих місцях. Йому першому відомо, чим сьогодні живе найменший комсомольський колектив і кожен член цього колективу. Прийшов новачок у групу — поцікавиться його потребами, потурбується, щоб

10 юнаків на виконання важливих завдань, пояснити їх значення для колективу.

Останнім часом на заводі поведи боротьбу з прогульниками і порушниками дисципліни. Комітет комсомолу заводу намітив і розробив свої заходи в цьому поході. Ось тоді і групкомсорг першими на місцях сказав рішуче «ні» порушникам дисципліни. Принциповість їх виявилася в цьому безкомпромисно. Так, в групі В. Костянтинова Валентин М. зробив три прогули. І хоч у Валентина і з нормами все в порядку, і активний учасник художньої самодіяльності, але зробив прогул — відповідай перед товаришами. В групі негачіно зібрав комсомольські збори. Обговорили поведінку Валентина, по-товаришески попередили. Відтоді минуло два місяці, прогульників у групі нема.

Як організатор, групкомсорг нерідко подає ініціативу, показує зразки комуністичного ставлення до праці. До його голосу прислухаються в групі, а через групу — і в усій комсомольській організації.

Відповідальні і урочисті дні переживали комсомольці і молодь, коли брали нові соціалістичні зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду Компартії України. Саме тоді в комсомольсько-молодіжній бригаді, очолюваній Віктором Недопасом, прозвучав заклик: «В дні початку роботи з'їзду працювати на зеконмленних зварювальному газі, електродах, електроенергії». Подав цей клич групкомсорг Валерій Костянтинов.

Коло питань, які щодня доводиться розв'язувати секретарям комсомольських груп, ширше за змістом. Вони витікають із самого життя колективу. Адже група покликана допомогти кожному юнакові і дівчині оволодіти навичками організатора, навчити роботу ради колективу, вважати своїм першим обов'язком. В центрі уваги комсомольської групи — і ріст професійної майстерності молодих робітників і продуктивності праці, і раціоналізація та винахідництво, і підвищення якості продукції. Успішне вирішення цих важливих проблем в першу чергу залежить від групкомсорга. Обов'язки людини, яка займає цю скромну посаду, зовсім не прості, вимоги, як бачимо, високі.

М. СКЛЯНИЧЕНКО, секретар завкому комсомолу заводу «Червона зірка».

ПОВПРЕДИ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ГРУП

норми. Анатолій зараз працює в рахунок 1973 року. Ставши на перед'їздовську вахту, довіз щозмінний нормовиріток до 168—170 процентів. Трудяться хлопці по-ударному зараз, сумлінно ставились до роботи завжди. А щодо турбот комсомольців групи, то у вирішенні їх завжди покладаються саме на таких, як Валерій і Микола. Доказ тому: Костянтинов обирають двічі підряд групкомсоргом, Казмірука — четвертий раз.

НА ЗАВОДІ зараз працює 102 комсомольські групи, а, значить, стільки ж групкомсоргів. Це чимала група активістів. В житті комсомольської організації підприємства, особливо у вирішенні важливих питань виробництва їх роль незамінна. Хоч би тому,

став на комсомольський облік, товаришів підготує, мовляв, нехай відчує, що потрапив до друзів. Ось чому секретарі первинних комсомольських організацій цехів вважають групкомсоргів своїми першими помічниками.

У своїй групі групкомсорг — і пропагандист, і вихователь, і, звичайно, організатор. Широке коло роботи з людьми, велика відповідальність при невеликих правах. Та заводський комітет комсомолу завдячує саме цій групі активістів як авторів багатьох важливих починань, як вірному і надійному помічникові в роботі з комсомольцями безпосередньо на робочих місцях. Через групкомсорга рішення комітету доходять до кожного комсомольця. Йому належить підняти ось тих 6 —

СУБОТНИК — У ФОНД П'ЯТИРІЧКИ

ПОЧИН ЮНАКІВ І ДІВЧАТ МОСКОВСЬКОГО АВТОМОБІЛЬНОГО ЗАВОДУ ІМЕНІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ ЩЕ РАЗ НАГАДАВ ПРО ХОРОШУ ТРАДИЦІЮ — НАЙВИЗНАЧНІШІ ПОДІЇ В ЖИТТІ КРАЇНИ ВІДЗНАЧАТИ УДАРНОЮ ПРАЦЕЮ.

В ці дні в цехах і на ділянках КІРОВОГРАДСЬКОГО РЕМЗАВОДУ «УКРСІЛЬГОСПТЕХНІКА» молодь складає робочий план на день Всесоюзного суботника 17 квітня. Підготовку до нього одним з перших почав МОТОРЕМОНТНИЙ ЦЕХ, де найбільше працює комсомольців і молодь. Під час суботника тут буде відремонтовано безкоштовно п'ять тракторних двигунів СМД-14.

Свої плани і у комсомольців механічного цеху, де працює комсомольсько-молодіжна БРИГАДА ПЕТРА САВИЦЬКОГО. 17 квітня вони виготовлять і відвантажать трудівникам сільськогосподарства 2 ТИСЯЧІ ЗАПЧАСТИН НА СУМУ 600 КАРБОВАНЦІВ. Разом з усіма робітниками молодь цеху вирішила до кінця зміни на суботнику змонтувати 5 ПАРОВОДСТРУМЕНЕВИХ УСТАНОВОК. Це стане хорошим подарунком для землеробів перед сіною.

За прикладом ініціаторів почину молоді ремонтники заводу всі зароблені на суботнику гроші перекажуть у фонд дев'ятої п'ятирічки.

Солідарність з патріотами Анголи

Десять років мине з дня початку національно-визвольного руху в Анголі. За цей час патріоти добились великих успіхів: вони контролюють уже понад третину країни. Усі чесні люди землі висловлюють солідарність з мужньою боротьбою ангольського народу проти португальських колонізаторів.

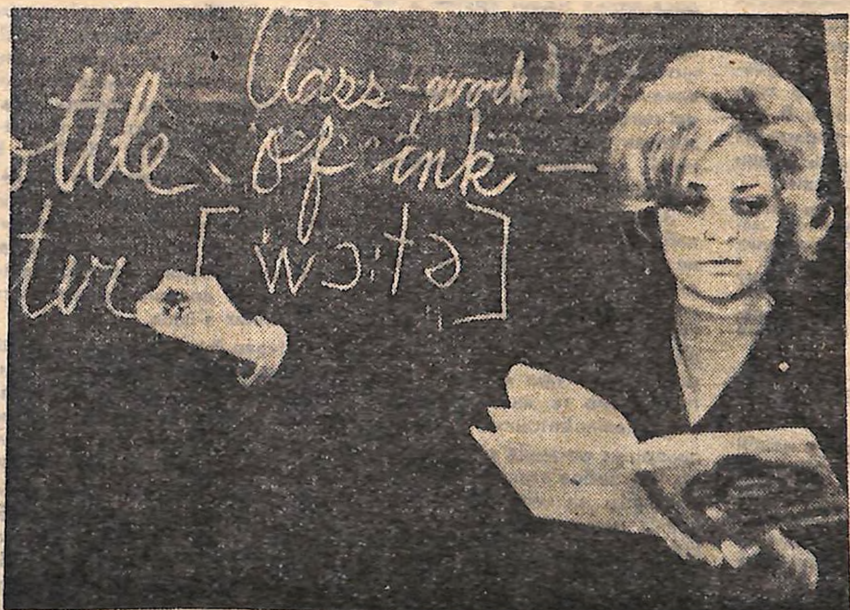
2 лютого у Москві відбулися збори представників громадськості столиці. У своєму вступі заступник голови Радянського Комітету солідарності країн Азії і Африки, директор Інституту Африки АН СРСР В. Г. Солодовников підкреслив, що радянський народ підтримує законні вимоги ангольського народу про надання йому незалежності і можливості самому вирішувати свою долю.

В одностайно прийнятій резолюції відзначається, що радянські люди, вірні своєму міжнародному обов'язку, в далі надаватимуть ангольським патріотам всебічну допомогу та підтримку в їх справедливій боротьбі.

Учасниками зборів було показано радянський документальний фільм «Патрізанські стежки Анголи».

(ТАРС).

XXIV З'їзд КПРС
ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК
КОМСОМОЛУ
КІРОВОГРАДСЬКОЇ
XXIV З'їзд КП України



Третій рік після закінчення педінституту працює в Кіровоградській СШ № 11 Людмила Семенова. Викладаючи англійську мову, вона проявила себе як здібний педагог і комсомольський активіст. Л. Семенова — серед учасників художньої самодіяльності школи, організаторів захоплюючих «вчительських погонів».

Фото Г. ТОЛОКА.



На будівництві Світлопольської шахти прохідник Василь Пияченко завжди в числі тих, хто щодня виконує виробничі завдання на 130 — 140 процентів. Перекривавши, зроблені ним, — відмінні.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.



Готує свій трудовий подарунок XXIV з'їздові КПРС та XXIV з'їздові КП України і бригада машиніста електровоза Станіслава Цурського локомотивного депо станції Знам'янка. Вона зобов'язалася до початку з'їзду понад план провезти 10 великогазових поїздів, перевезти 10 тисяч тонн народногосподарських вантажів. Слова залізничники дотримують. Уже проведено надпланово 6 поїздів і перевезено 4 тисячі тонн вантажів.

На фото: (зліва направо) громадський машиніст-інструктор Микола ТИМОФЕЄВ, машиніст електровоза Станіслав ЦУРСЬКИЙ та помічник машиніста Віктор ФІЛОНЕНКО.

ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ВОГОНЬ ЇЇ ПІСЕНЬ

Львів. «Як я умру, на світі западе покинутий вогонь моїх пісень» — цими словами Лесі Українки відкривається книжково-ілюстраційна виставка в науковій бібліотеці АН УРСР, присвячена 100-річчю з дня народження Лесі Українки.

Близько п'ятсот представлених тут експонатів розповідають про життєвий і творчий шлях славної поетеси, її великий вклад у розвиток української літератури. Особливий інтерес викликають прижиттєві видання Лесі Українки — «Три хвилини», «Коналія», «Роберт Брюс», «Король Шотландський», «Відгуки», збірка «На крилах пісень», в якій опубліковано цикл «Сльози — перли», присвячений Іванові Франку, її листи.

ХУДОЖНІЙ ОБРАЗ ПОЕТЕСИ

СІМФЕРОПОЛЬ. Нові твори живопису, скульптури, графіки і прикладного мистецтва створили кримські художники до ювілею Лесі Українки, яка, як відомо, любила Кримський край, жила в Ялті.

Цікаві полотна ялтинських майстрів П. Столяренка і С. Бакаєва, сімферопольця О. Тузенка, в яких розкривається геній поетеси, її дружба з Сергієм Мержинським. Севастопольська художниця В. Василенко написала триптих «У пам'яті народної», Керченський графік В. Гончаров створив серію ліногравюр до творів Лесі Українки.

(РАТАУ).

НЕПОМІТНО прояснювалось світлішало небо. На фоні вранішнього димку почали вимальовуватись високі труби, потужні корпуси і галереї цукрозаводу. Ось, важко присівши на ресорах, автобус зупиняється біля розкуштених клонів. Виходять юнаки й дівчата. Якійсь час стоять на степовому роздоріжжі. Хвилина-друга, і гурт прямує до заводу. Долинає уривчаста розмова:

— Потрібно організувати комсомольсько-молодіжну бригаду...

— Ремонт ніби й невелика штука, та...

— Треба до Ліді звернутись. Вона потурбується...

... З Лідією Левченко — секретаром комітету комсомолу заводу мене познайомив начальник зміни, інженер Яків Степанович Брижаний.

— Ліді — кандидат у члени КПРС. Робота, за порівняно короткий строк багато корисного зробила для заводу. Прийняті зміни сталися і в роботі комсомольської організації. Мабути, не доступитесь, — жартома кинула інженер, піднімаючись по металевих сходах на другий поверх.

— Ви до мене? — запитала дівчина, ховаючи під барвисту хустину русаве волосся, — Пізно навідались. Цукроваріння уже закінчили. Завод тротю добу стоїть на ремонті. Писати про підсумки не варто. Дуже гірким був для нас цукор.

Дізнавшись, що мене цікавить економічна тема, араз спохмурніла, задумалась.

— Не справились із завданням? — запитав я, кидуючи погляд на червоний транспарант гасла, на якому значилось: «На честь XXIV з'їзду КПРС щодинно перероблять 100, за зміну — 300 тонн буряків і видавати у склад 110 тонн якісного цукру».

— У нас є можливість працювати значно краще, — сказала, підходячи до двічат.

Це були комсомолки — групосорт зміни Міна Земляська, Лідія Чергу, лаборант-хімік Віра Колесник та інші. Вони носили до насосної мішалки десятилітрові бутлі з соляною кислотою.

— Дивлюсь і душа тремтить, — зауважила.

— Вислизне з рук... Ратифікована кислота — не молоко. За одну мить можна одержати такий опік, що... Вчасно зняти з решітки і вкостити наки — захід потрібний. До роботи можна було підготуватись заздалегідь. Але це питання чомусь залишилось поза ува-

гой керівників заводу. Тепер штурмування.

Факт низької організації праці, порушення техніки безпеки був очевидним.

До нас підійшов Сергій Івашенко — слюсар цеху контрольно-виміральної апаратури і запитав у Лідії Левченко, чи знімати на перевірку манометри з центрифуги. Хлопець уважно вислухав комсомольського ватажка, кинув головою і швидко зник за дверима. Леонід Шевчук, Володимир Бугайченко, Віктор Войтенко — товариші Сергія. Кожний з них володіє двома-трьма суміжними професіями. Вони активісти громадської роботи, агітатори, танцюристи і непогані раціоналізатори. Таку характеристику

ГІРКИЙ...

ЦУКОР

можна дати кожному комсомольцю. Але завод працює ще не ритмічно.

— Перш за все підвищити сезонність, — пояснив Лідія, гортаючи журнал обліку. — Від цього планність кадрів. Випадок — низька дисципліна, продуктивність праці, безініціативність. За кожних п'ять хвилин згаслого часу підприємство втрачає 96 карбованців. Ми виховуємо почуття господарності, дбайливого ставлення до дорученої справи. Однак не встиг юнак потрапити у цех заводу, як його уже трипожирть думка, куди йти після сезону цукроваріння. Чи є вихід? Є: широкое впровадження наукової організації праці, автоматизація і стабілізація окремих ділянок виробництва, оволодіння суміжними професіями т. ін. Розв'язання тільки цих питань допоможе скоротити чисельність працюючих, а отже й частково зменшити планність кадрів.

Дізнаючись, що в нинішньому сезоні перероблено майже 270 тисяч тонн буряків і видано при плані 31300 понад 35 тисяч тонн цукру, 13 тисяч тонн меласи.

У касу підприємства надійшло 500 тисяч карбованців прибутку. Здавалось би, що ж іще потрібно?

— Все це так, — ніби відгадуючи мою думку, продовжила Лідія Левченко. — Але...

«Але» було досить — таки вагомим. У минулому сезоні завод мав прибуток півтора мільйона карбованців. Втрічі більший. Що ж сталося?

Цукроварів підвела піч, в якій обпалюється вапняк. Постачальники не подбали про заготовку коксу. З переходом на інше паливо порушився режим. Для його встановлення потрібно 6—7 діб. Нестача вапнякового «молока» негативно позначилась на технології вибілювання цукру. Продукція надходила у склад жовтуватого кольору. За поставку кожного вагона цукру низької якості замовник накладав на підприємство штраф у дев'ять тисяч карбованців.

На виставах на підприємстві і складі. Мішки з цукром доводилось складати просто неба. Десяток-другий можна вкрити брезентом, а десять тисяч тонн продукції? Ще сьогодні, при такій погоді на подвір'ї «зберігається» 2300 тонн цукру. До речі, якого цукру? Продукт зіпсований.

— А що ми можемо зробити? — з гіркістю кинула Левченко. — Проводили рейди-перевірки, брали під промінь «Комсомольського прожектора», один віз і нині там...

Хвилювання комсомольського ватажка зрозуміле. Молодь трудиться, старається, винаходить, впроваджує. Але все це, відверто кажучи, недостатньо. Бракує їй настійливості в боротьбі з недоліками. Триває ціла реформа, коли вони лише констатують факт марнотратства, а не припиняють його.

Керівникам цукрозаводу, комсомольській організації уже сьогодні потрібно зятись за виправлення становища, в стислі строки провести надійний ремонт промислового устаткування, підготувати підприємство до чіткої, ефективної роботи в майбутньому сезоні.

Б. ЯРУШОК.

м. Олександрія.

ВЕЛИЧ ЛЮДИНИ ПРАЦІ

Розповідь про те, як дитячі бібліотеки готуються до партійних з'їздів

ТІЛЬКИ-НО юні відвідувачі заходять до Петрівської районної бібліотеки для дітей, їх увагу привертає книжково-ілюстраційна виставка «Важливі події в нашій країні між XXIII і XXIV з'їздами КПРС». Доповнює її книга — саморобка «Наше натхнення і праця — партійним з'їздам», в якій розповідається про те, як Кіровоградщина готується до з'їзду партії. В розділі «Перед-

з'їздіська переключка» вміщуються друковані матеріали про славі діла комуністів, комсомольців, піонерів району та області. Особливий інтерес у читачів викликає розділ книги «Наша Петрівщина між двома з'їздами». Тут можна знайти вирізки з районної та обласних газет, в яких розповідається про досягнення Петрівського району в промисловості, сільському господарстві та культурному будівництві, про кращих людей Петрівщини. В добір матеріалів та оформленні цієї книги брали участь члени гуртка «Друзі бібліотеки».

В цій бібліотеці створена також картотека журнально-газетних матеріалів про досягнення радянських людей в різних галузях науки і техніки, культури, соціалістичному будівництві. В краєзнавчій картотеці-аналогічній статті, які відображають життя області і Петрівського району.

Діяльну підготовку до партійних з'їздів ведуть й інші дитячі бібліотеки області. Зокрема виставка «Важливі події в нашій країні між XXIII і XXIV з'їздами КПРС», організована не лише у Петрівській, а й у Світловодській, Гайворонській, Новоукраїнській, Олександрійській та інших дитячих бібліотеках.

Слід сказати, що тематика виставок різноманітна, хоч всі вони при-

свячені з'їздам: «Країна краснішає і багатішає», «Про досягнення радянської науки», «В сузір'ї братніх народів». «Що нового і видатного відбулося в області, районі, селі за роки п'ятиріччя». «Про справи піонерів».

ЩОБ показати юним читачам велич і честь трудової людини, розповісти про трудові традиції нашого народу, про досягнення нашої країни в період між з'їздами, бібліотечні працівники проводять зустрічі читачів з ветеранами і передовиками виробництва, з людьми, які нагороджені орденами і медалями за свою трудову діяльність, з делегатами минулих партійних з'їздів.

Зустріч «Незабутні події, незабутні імена» провела Світловодська міська бібліотека для дітей. На зустріч з читачами, учнями восьмих класів, запросили комуніста, делегата XXIII з'їзду КПРС К. Л. Сухину. Вона розповіла про минулий з'їзд партії, про те, як колектив заводу залізобетонних виробів завершує останній рік п'ятиріччя, що зобов'язання, взяті колективом на честь XXIV з'їзду КПРС, виконуються успішно. Ця бібліотека провела також літературний вечір «Наше місто від з'їзду до з'їзду».

Літературний день на тему

«Олександрія передз'їздіська» провела Олександрійська міська бібліотека для дітей № 2. По темі ранку була обладнана книжкова виставка. Читачі підготували альбом. «В цьому місті ми живемо і з цим містом ми ростемо», в якому зібрані цікавий матеріал з історії підприємства міста, про досягнення заводів і фабрик в період між XXIII і XXIV з'їздами партії. Були виготовлені також папки з газетними матеріалами «Олександрія на передз'їздіській трудовій вахті» та «Піонери — XXIV з'їзду КПРС». В бібліотеці оформлено бюлетень «Країна передз'їздіська». На літературний день запросили передовиків підприємств, заводів, фабрик, які розповіли про свої досягнення на честь партійних з'їздів.

Цікаво був проведений усний журнал в Піщанській дитячій бібліотеці Добровеличківського району «Наше завтра сонячне й крилате, в комунізм дороги нас ведуть». Учасниками усного журналу були діти, передовики колгоспного виробництва. Зі сторінок усного журналу читачі бібліотеки дізналися про досягнення нашої країни від XXIII до XXIV

з'їзду партії, який вклад у будівництво комунізму внесли трударі Добровеличківського району і, зокрема, хлібороби їхнього села. Про майбутнє Піщаного Броду розповіла голова сільської Ради М. С. Смерірова.

У дні підготовки до з'їзду в дитячих бібліотеках області проводяться літературні ранки і дні «Розмова про найцікавіші книги 1966 — 1970 рр.», «Розмова про книги, відмінені Ленінською і державними преміями» та інші.

Районні дитячі бібліотеки, як методичні центри, подають діюю допомогу всім бібліотекам, що обслуговують дітей, в пропаганді літератури назустріч з'їздам нашої партії.

У Гайворонській, Світловодській, Новоукраїнській, Добровеличківській та інших бібліотеках області проведені тематичні семінари «Робота бібліотеки назустріч XXIV з'їзду КПРС», на яких подані методичні поради, консультації, бібліотекари обмінялися досвідом своєї роботи.

Н. САВЧЕНКО, старший методист обласної дитячої бібліотеки ім. А. П. Гайдара.

БОЛГАРІЯ:

ПРИСВОЇЛИ ВИСОКЕ ЗВАННЯ

СОФІЯ. (ТАРС). Добрими справами зустрічає Х з'їзд БКП молодь Болгарії. Комсомольці Варненського округу зобов'язались виконати виробничий план першого кварталу до 20 березня, а план першого року шостої п'ятирічки — до 1 грудня. Зараз вони ведуть успішну боротьбу за виконання цих зобов'язань. Високе звання колективів комуністичної праці присвоєно 34 із 72 молодіжних бригад суднобудівного заводу імені Димитрова, де 1500 молодих робітників беруть участь в передз'їздовському змаганні. Звання бригади комуністичної праці удостоєні 5 із 7 молодіжних колективів об'єднання «Трансбуд». Будівельники з молодіжної бригади Еміля Владимира цього об'єднання щоденно виконують норми на 190 процентів.

КУБА:

МІЛЬЙОНИ МОЛОДІЖНОЇ

ГАВАНЬ. (ТАРС). На національному пленумі Спілки молодих комуністів Куби (СМК), який нині проходить тут, з доповіддю виступив Генеральний секретар Національного комітету СМК Х. Кромбет. В доповіді відмічені заслуги кубинської молоді у вирішенні народногосподарських завдань, а також визначені основні напрями в дальшій діяльності цієї масової організації. Нині, лише в сільському господарстві, в рибній і текстильній промисловості трудяться понад 45 тисяч юнаків і дівчат СМК. Х. Кромбет особливо відзначив заслуги «молодіжної колони століття».

Цей багатотисячний колектив сформований на залик СМК із добровольців, показав приклад самовідданості в минулому реформі сафру і на сільськогосподарських роботах провінції Камагуей.

В 1971 році бригади «молодіжної колони століття» добиваються нових успіхів. Вони вже наробили 100 мільйонів арріб цукрової тростини (один арріб — 11,5 кг). Х. Кромбет закликав молодь до боротьби за ріст продуктивності праці, зміцнення трудової дисципліни і використання робочого дня.

МОНГОЛІЯ:

СТУДЕНТСЬКА ВЕЛИКА РАДА

Відбулась шоста конференція спілки монгольських студентів. Заступник голови спілки Л. Цедендорж в звітній доповіді відзначив, що студентська молодь гідно зустріла 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Юнаки і дівчата наполегливо оволодівають високими знаннями. Поруч з навчанням студенти беруть активну участь в проведенні господарських намірів в країні. В пропаганді політичних і наукових знань серед широких шарів народних мас.

Доповідач докладно розповів про участь спілки монгольських студентів в діяльності молодіжних міжнародних організацій.

Конференція одностайно прийняла заяву протесту в зв'язку з судовим переслідуванням рідної дочки легітарського народу, комуністки Анджелі Девіс, в якій вимагають від американських властей негайного її звільнення.

Новим головою спілки монгольських студентів обраний секретар ЦК Монгольської революційної спілки молоді Д. Дашдодон.

(ТАРС).

ПЛАНЕТА



СИЦІЛІЯ:

ДИКІ ЗВИЧАЇ

В сіцилійському місті Палермо закінчився судовий процес, який викликав жахіття відлуги в усіх Італії. На лаві підсудних опинилися не лише самі злочинці, але й збережені на острові дикі звичаї і забобони, залишки примітивного ставлення до жінки, як до істоти іншого ґатунку, осудженої на беззаперечне підкорення соціальному і сімейному рабству.

Доля 24-річної санітарки Розі Кассара з містечка Партиніки поблизу Палермо багато в чому схожа з історією іншої сіцилійської дівчини Франки Віолі, ім'я якої

кілька років тому облетіло весь світ. Подібно Франці, Роза стала жертвою насильства і ганебних звичаїв, що примушують дівчину в разі викрадення залишатися під владою кривдника. В травні минулого року Роза відхилила домагання якогось Джузеппе Сансіфери, 34-річного торговця рибкою. Однак риботорговець, вирішивши будь-якими засобами дістати її в дружини, організував викрадення. Разом з двома спільниками він схопив дівчину увечері на вулиці, коли та поверталася з роботи, і повів її в гори.

Проте Роза не схилила голови перед гвалтівником і подала на нього в суд. Лише ті, хто звичайно з звичаєм Сицилії, можуть зрозуміти, якої рішучості і волі вимагав від неї цей чинник. Проти мужньої дівчини було все: забобони середовища, і навіть родина, яка змусила її до шлюбу. Але дівчина витримала випробування.

Суд виніс свій вирок: 11 років ув'язнення риботорговцю, а також 9 і 10 років двом його спільникам. Треба сподіватися, що вирок змусить задуматися деяких примітивних феодальних беззаконня, що збереглися досі.

Ю. ЛОПАТІН.
(Кор. ТАРС).

СВОБОДУ
АНДЖЕЛІ
ДЕВІС!

«Свободу Анджелі Девіс і всім політичним в'язням!» — вимагають транспаранти учасників демонстрації, які відбуваються нині у всіх країнах Білі і чорні разом з сестрами Анджелі Фанею і Реджінальд, їх матір'ю Саллією Девіс опмагають звільнення юної комуністки.

Фото з журналу «Фрайе вельт».



БЕЗРОБІТТЯ. експлуатація, відсутність будь-яких перспектив і, як результат всього цього, втеча з рідних країв — ось що, на думку французького профспілкового журналу «Ві ув'єр», чекає багатьох юнаків і дівчат в тому «новому суспільстві», яке створюється, за твердженням буржуазної пропаганди, у Франції.

Кореспонденти журналу провели обстеження становища сільської і робітничої молоді в департаменті Дордонь. Під час його перш за все вияснилось, що, не дивлячись на значний ріст населення Франції, число жителів цього сільськогосподарського району скоротилось майже вдвоє. Це пояснюється масовою втечею молоді із сільської місцевості в міста в пошуках роботи. Справа в тому, що французьке сільське господарство підпорядковується правилам Загального ринку, що проводить політику витіснення дрібних господарів.

Кореспонденти журналу відвідали типовий для Дордони хутір Віалот. Тут з семи господарств чотири вже занедбані. Похилого віку селянка, яка зустріла журналістів, скаржи-

ФРАНЦІЯ:

ГОРЕ БУТИ МОЛОДИМ

лася, що не змогла удержати біля себе дітей. «Та й як ми могли удержати їх, тут вони нічого не могли знайти. Безробіття...»

Однак не краще становище і в містах Дордони. В департаменті завжди було багато дрібних напівкустарних підприємств при повній відсутності суцільної крупної промисловості. Зараз багато дрібних

підприємств закриваються, не витримавши жорстокої конкуренції, а крупні сучасні заводи як і раніше не створюються. В таких умовах молодь не може знайти собі пристосування.

В результаті в жовтні 1970 року на департаментській біржі праці зібралось вдвоє більше, ніж за рік до цього, незадоволених заяв від молодих людей віком до 25 років з проханням про працевлаштування.

«Надто мало шансів влаштуватися на роботу, — говорить французький хлопець Жак кореспонденту журналу, коли останній запитав його і двох його друзів про плани на май-

бутнє. — Всерівно доведеться поїхати з району. Тут нічого не знайдеш».

Щасливчики, котрим вдалось знайти роботу, стикаються з іншою гострою проблемою молоді департаменту: низькими зарплатками і жорстокою експлуатацією. Лише в 7 із 100 департаментів Франції така ж низька заробітна плата, як в Дордоні. І це зрозуміло. Адже за воротами цих небагатьох підприємств — тисячі безробітних, здатних найнятися за будь-яку, наймізернішу платню. Навіть тим, хто пройшов курс єдиної в департаменті «школи професійного навчання» при вступі на роботу встановлюють зарплатку нижчий найнижчої межі офіційної шкали заробітної плати. Так поводяться на підприємствах фірм «Батя», «Котал», «Сокал» і багатьох інших. Дуже часто підприємці беруть на роботу лише дівчат, оскільки у Франції жіноча праця досі оцінюється нижче чоловічої. АПН.

СТРАЙКИ,
СТРАЙКИ...

ЛОНДОН. Близько двох тижнів триває страйк робітників і службовців пошти і телеграфу Англії, але досі немає ніяких шансів на швидке врегулювання конфлікту. Переговори між адміністрацією і профспілкою поштовиків з участю міністра у справах зайнятості і продуктивності праці Роберта Карра не дали ніяких результатів. Підприємці навідріз відмовились задовольнити вимоги профспілки про підвищення заробітної плати робітникам. Профспілка поштових службовців заявила, що поштовики мають намір страйкувати до повної перемоги.

БОНН. За підвищення заробітної плати і поліпшення умов праці продовжують боротьбу робітники і службовці авіакомпанії ФРН «Люфтваза». Страйк повністю паралізував всі внутрішні авіалінії країни. Як відзначає західнонімецька преса, страйкарі сповнені рішучості добитися здійснення своїх вимог.

ГААГА. Понад 100 буксирних суден простояє біля причалів Роттердамського порту. Матроси буксирів оголосили страйк на знак протесту проти відмови підприємців задовольнити їх законні вимоги про встановлення справедливої оплати праці.

(ТАРС).

ПОЛІТ
ТРИВАЄ

НЬЮ-Йорк. 2 лютого. (ТАРС). Американський космічний корабель «Аполлон-14» продовжує політ по трасі «Земля — Місяць».

Вчора космонавти розібрали і оглянули стиковальний вузол з тим, щоб з'ясувати причини несправності через яку під час перестроювання відсіків корабля лише з шостої спроби вдалося здійснити стиккування місячної кабіни з основним блоком. Коли б були виявлені неоправдані дефекти, це загрожувало зрівати програму польоту, бо, за словами представника Національного управління по астронавтиці і дослідженню кос-

мічного простору, доведеться відмовитись від висадки на Місяці і обмежитись польотом по навколомісячній орбіті.

Під час огляду проводився сеанс телевізійного зв'язку з тим, щоб спеціалісти на Землі могли взяти участь в огляді. Ніяких дефектів не було виявлено.

Сьогодні після закінчення відліплення космонавтів їх повідомили, що НАСА прийняло рішення зробити посадку на Місяці. На думку спеціалістів, у стиковальному штирі не виявилось несправностей і тому немає небезпек, що він не спрацює при стикуван-

ні основного блоку і злітного ступеня місячної кабіни на навколомісячній орбіті.

Сьогодні було проведено корекцію польоту корабля для того, щоб перевести корабель на нову траєкторію і компенсувати 40-хвилинну затримку під час старту. Маршовий двигун працював 10,3 секунди. В момент корекції корабель був на відстані 220 тис. км від Землі.

На сьогоднішні ніяких відповідальних операцій не передбачається. Космонавти перевірятимуть роботу бортових систем і провадитимуть навігаційні вимірювання.

Леонід ТЕНДЮК



(Продовження. Поч. в газетах за 19, 21, 23, 28 січня та 2 лютого).

— Ви запитали, яка мета поставлена перед експедицією? Що ж, коротко відповім. На основі і завдяки нашим дослідженням, наукові центри складуть більш точні карти рельєфу океанського дна, карти фізичних — гравітаційного, теплового та магнітного — полів; карти, що уточнюють масштаби підводних районів, в яких є корисні копалини, зокрема так звані залізо-марганцеві конкреції. Можливо, зберемо матеріал для розв'язання проблем геологічної будови, історії розвитку Індійського океану, материкової та острівної суші, яка його оточує. А все це проллє світло на походження нашої планети взагалі. Нарешті, доповнюючи комплекс геолого-геофізичних досліджень «Витязя» в океані, спостереження наших біологів та гідрофізиків дадуть матеріал, за яким можна буде прислужити і вам, мореплавцям, — кинув він погляд на штурманів, що сиділи тут же, поруч, — можна буде скласти детальні навігаційні карти, а також карти районів рибного промислу. Це вже не теорія, не гола наука, а практично-господарські завдання, — закінчив свою розповідь Удінцев.

Ці проблеми нас, матросів, безпосередньо не стосуються («Ваше діло, — розтлумачив боцман, — вправно орудувати скреблом та шваброю. Про все інше академіки подбають»), однак почуте розбуджує уяву, навіть якщо її тендітні крила піднято грубим скреблом.

І зараз, допомагаючи дослідникам океану піднести якісь труби, лагодити сіті, ми з Анукіним, коли випадає вільна хвилинка, навідуємось то до одного, то до іншого гурту людей, що юрляться на палубі над загадковим для нас причандаллям, і знайомимось з тим знаряддям, що ним збираються штурмувати океан.

— Усе це захоплює, — вирік Анатолій: — залізники, коші, дночерпачи. Проте дивуюсь, як отаке безладдя на кораблі виноситься боцманське серце! А поспробуй викинути хоч одну ту циліндр, таке піднімуть. Аякже, унікальні наукові прилади!

Палуби й справді завалені численними і незрозумілими нам обладнаннями, і тому «Витязь» аж ліпше не схожий на інші, звичайні судна торговельного чи пасажирського флоту. — Якийсь ковчег!

Все ж такі ми розбіралися з Анатолієм, що до чого...

ГОСПОДАРСТВО ГЕОЛОГІВ І ГІДРОЛОГІВ. З правого борту в носовій частині судна на дерев'яних брусьях кількісметра труба великого діаметру, скорочено — ТВД. Володдя Петрович, що давно плаває на «Витязі», чомусь зве її ТВД. Поруч з ТВД, деякі короткі і тонкі труби — вібропоршневі, гідростатичні та проточні. З допомогою їх вони братимуть проби ґрунту океанського дна.

Навпроти, по лівому борту, велетенський, пофарбований в червоне поплавач. То — металевий гідрологічний буй. Його опускають з борта. До нього прикріплюють вертушки і батометри (перші — для вивчення швидкості та напрямку морських течій; батометрами гідрологи братимуть проби води з різних глибин).

ГОСПОДАРСТВО ІХТІОЛОГІВ. В кормовій частині верхньої палуби різноманітні сачки, хапачі, сіті, найрізноманітніші риболовські снасті для полювання на мешканців моря: від щонайменших мікроорганізмів — планктону, до велетенських акул і спрутів.

ГОСПОДАРСТВО СЕЙСМО-АКУСТИКІВ. На кормі, поруч із збіжжям загону іхтіологів лежить скопаний у бухту кабель. Як нам пояснили хлопці, до нього кріпляться сейсмокони й гідрофони. Кабель кидатимуть у воду. І ней хвіст, що возочитиметься за кормом, точніше, гідрофони, прикріплені до нього, під час сейсмічних досліджень (коли акустичні хвилі од вибухівки, кинутої із судна, пробудуть товщу води, проникнуть в океанське дно), отже, фіксуватимуть швидкість проходження тих хвиль в товщі ґрунту. Пісковики та глина гальмують проходження звуку, крізь тверді тіла він проходить швидше. Цим хитромудрим способом і довідуються, де які корисні копалини лежать в океані.

Ось тобі й на! Так це ж ті переломлені хвилі, якими нас вчора страшило боцман.

— Так, — підтвердили сейсмоакустики, — хвилі ці звучать переломленими. ... І ще чимало причалялося по всіх палубах і в усіх чотирнадцяти лабораторіях побачили ми. Що не кажіть, «Витязь» обладнаний неабияк. І дослідники вирушили не з голими руками.

— Навіщо все це? — запитав мій товариш в Кас'яновича, іхтіолога, уздрівши біля його лабораторії з десяток кошків та ящиків, до кожного з яких була прив'язана довга мотузка.

— Коли висадимося на атоли, у ці кошки збиратимемо корали й черепашки. Варто вже зарез подумати про це, — порадив Кас'янович.

— О кей, — відповів Анукін — «поліглот», що з англійської знає лише три слова: о'кей, ес'к'юзмі і но'с'мокінг. Останнє — не смокінг, — вірячи його лінгвістичним здібностям, мовляв, тлумачиться як «не смокчи» або «не пий!» Оригінал — це мій напарник!

УКЛІН ТОБІ, ЦУСІМОІ

Океанологи клопочуться біля барометрів, хлопці з іхтіологічного загону на чолі з Кас'яновичем, батьком рибальства — ладнають сіті; геологи кріплять до тросу драги, які вони опускатимуть на дно.

У кожного свої клопоти.

До вахти лишилося ще дві години... Я помітив, як більшість членів екіпажу, переважно ті, хто вже був у тропіках, незважаючи на те, що робочий день скінчився, в каюти не йдуть, а майструють щось на палубах.

— Що вони роблять? — запитав я в Андрійовича.

— Намети будують.

— А каюти для чого?

— Пересічем тропік Рака, тоді зрозуміємо...

Дерев'яний теж пішов на кормову надбудову щось майструвати.

Дурниці, вирішив я, і піднявся на місток. Визу, обабіч судна, хлопотіло. Якесь чалунство було в цьому надерному коліб'ю воді. Вода не знала спочинку. Дике свавільля під завивання вітру, нестримна плінність, зривати яку можна хіба що з вічності. Вічне і незбагненне вчувалося і в стоголосі моря.

Ми повинні жити, звикнути до цього середовища, не схожого на наше, земне. Тільки очі сплять та бурхнуть пління — на тисячі миль розкинулось водянє пустеля.

Нарешті прийшли на першу так звану океанологічну стацію. Коли судно зупиниться і вони приступать до роботи, це й стається стація. Нині океанологи будуть випробувати прилади.

Мене послали до лебідки.

— Гей, біла стріла, не спати!

Високий, помпезний, як антична статуя, океанолог, схилившись коло тросу, щось кріпиль, подає команду на лебідку, де я стою.

Хоч погода штормова, на судні ладнають вертушки — прилади, що засікають напрямок та швидкість морських течій.

Тут, неподалік Цусімських островів, Курасіо, вірніше її могутнє розгалуження — гілка, входячи в Корейську протоку, розпадається на дві течії: Східно-Корейська відхиляється ліворуч, омиваючи береги Кореї; Цусімска йде вздовж острова Хонсю — аж до Сахаліна. Ось вчені і хочуть засікти їх швидкість.

Я коло лебідки. Зараз найвідповідальніша мить. Треба бути уважним — спуститимуть буй. Спіднизу до нього прикріплено кінцеве, на якому, як гачки на самодурі, гойдаються вертушки. — Майна! — велетенський червоний поплавач, з емблемою нашого корабля засівся на хвилі.

Потім дали хід машині і попрямували на південь.

... Судно гойдало і я не встиг утримати кермо: стрілка компаса з 150° по-вільно, але вперто поповзла на кілька надцять градусів праворуч. Я заходився вирівнювати курс: коромислом стерня різко перекинула ліворуч. Але годі було чекати, що стрілка зупиниться на потрібному мені градусі; тепер вона неабияк відхилилася ліворуч.

«150, 149, 148... 145... 140», — крижаними від жаху, про себе відмічав я позначки на репелірі гірокомпаса.

— Який курс? — поцікавився штурман.

— Гм, який курс! Він міг би й не запитувати — сам добре знає, а до того ж у ходовій рубці висить табло, на якому крейдою виведена величезна цифра — позначка курсу. Вона, правда, для нас, стернових, щоб, чого доброго, замість півдня не повернути в протилежний бік.

— Курс який? — перепитую я.

— Курс, курс! — піднімає голос штурман. — Відповідайте чітко, як і належить стерновому.

— Сто п-п... п'ятдесят градусів...

(Далі буде).

В КОЛЕКТИВАХ ФІЗКУЛЬТУРИ

ТОГО разу на засіданні бюро комітету комсомолу всі зійшлися на одній думці — перш ніж розгорнути сповна фізкультурно-масову роботу в кожному цеху, на кожній дільниці, треба подбати про підготовку громадських інструкторів. І тривала розмова про авторитет кожного фізкультурного активіста, який мав вести за собою інших.

— Ось Олег Сулін, наш інструктор виробничої гімнастики, — сказав ватажок фізкультурного колективу заводу комуніст І. Кононченко. — Саме на нього варто рівнятися всім. Сам — зразковий спортсмен, першорозрядник, він і футболіст, і легкоатлет, він — кращий серед волейболістів і гандболістів. Отже — приклад для інших. За таким підуть хлопці...

Тоді ж відібрали кращих спортсменів з усіх цехів, провели з ними нараду-семинар. А далі — інструктаж з громадськими суддями. І коли було вирішено почати поєдинки заводської спартакіади, І. Кононченко та О. Сулін вже не бідалися, що організація цього заходу може перейти на самоплив. Бо всюди на місцях були підготовлені люди, здібні організатори...

Мірялися силами спортсмени кожного цеху. Потім найсильніші вийшли на старт заводської спартакіади. Нині такі змагання вже стали традиційними. Наймасовішими вони були в ювілейному році. З десяти видів спорту влаштувалися поєдинки. У фіналі спартакіади демонстрували майстерність 135 футболістів, 45 стрільців, 147 баскетболістів, 140 легкоатлетів. Тривав профспілково-комсомольський легкоатлетичний крос, в якому взяли участь 120 молодих робітників заводу, а в кросі на приз газети «Правда» — 248.

Проведення таких спортивних змагань сприяло залученню до занять фізкультурою і спортсменів-любителів. Про це свідчать ось такі цифри: якщо в 1966 році в колективі фізкультури було 407 чоловік, то в 1970 — 692.

Отже, зростання масовості справді помітне. Що до майстерності, то тут робітники Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів стали знову на вищу сходинку: 11 чоловіків виконали норматив І спортивного розряду, 15 — II, 105 — спортсменів масових розрядів. А ще підготовлено 38 громадських інструкторів по спорту, 98 суддів.

НОВІ ІМЕНА спортсменів з'явилися не лише під час стартів заводської спартакіади. Спортсмени заводу — учасники фінальних поєдинків V обласної спартакіади. Вони — члени збірних команд області, 7 — призери першості області. Серед призерів обласних змагань баскетболісти, фут-

болісти, шахісти. А оце на січневих змаганнях шахістів представники заводу В. Черкашин, А. Хоролько та К. Ернст виборили командну першість серед колективів фізкультури.

... Закінчується зима. І ось уже інструктор по спорту Олег Сулін, відкидавши усі свої справи, йде туди, де починається заняття спортивних секцій. Успішно тренує заводських шахістів першорозрядник І. Резніченко, а в спортивному залі В. Похиленко тричі на тиждень

ЗАРАДИ ГАРТУ

- НА СПАРТАКІАДУ — ВСІМ ЦЕХОМ
- ГРОМАДСЬКІ ІНСТРУКТОРИ — ЧЕМПІОНИ
- КРАЩИЙ СПОРТСМЕН — КРАЩИЙ ВИРОБНИЧНИК

навчає футболістів. Ось тільки дещо застуджені заводські лижники, хокеїсти. Були ж сподівання в січні провести лижний крос, спробувати вміння з орієнтування на місцевості. От тільки б сніг та мороз!

Голова колективу фізкультури заводу І. Кононченко збирається у відраження. Якийсь час його не буде на заводі. Тож він поспішає зустрітись перед дорогою з своїми активістами. Триває розмова про підготовку до змагань легкоатлетів, стрільців, волейболістів, про поліпшення роботи в оздоровчих групах. Розробили чіткі графіки навчально-тренувальних занять, Олег Сулін записав всі:

— До весняного сезону ми будемо неодмінно на висоті.

Він переконаний у цьому твердженні. Аж ось останнім часом на заводі поліпшилась спортивна база, адміністрація підприємства подбала, щоб у спортсменів було в достаток спортивного інвентаря. І в тому, що в керівників заводу велика прихильність до фізкультурників — явище закономірне. Аж більшість з них кращі виробничники, люди, які завжди виступають за новизну, ведуть за собою інших.

М. ШЕВЧУК.

м. Кіровоград.

СРІБЛО—В КІРОВОГРАДОК

Якби кожна команда, окрім офіційних заявок на участь в першості ЦР ДСТ «Авангард», пред'явила візитку картку, то на «візитці» гандболісток киявської команди ББК № 3 (будинкобудівельний комбінат № 3) було курсивом набрано: «Учасники першості СРСР першої групи класу «А». В сезоні 1970 року — IV місце». Вже одне це командам з більш скромним послужним списком треба було втлумачити якщо не страх, то повагу. А тому тренер киявських гандболісток Б. Гельман не дуже ризикував, розділивши свою масити команду на дві рівні половини: до золотих медалей чемпіонів Центральної республіканської ради ДСТ «Авангард», які по ходу змагань повинні були зайняти своє місце в його саквожжі, він хотів заодно приєднати і срібні медалі за друге місце. І все було б мабуть так, якби не кіровоградські дівчата.

Перший успіх прийшов до наших землячок на початку змагань: вихованки тренера М. Бікова, пройшовши успішно крізь фільтр попередніх ігор в підгрупі, разом з командами ББК № 3-ІІ, ББК № 3-ІІІ Запоріжжя-І одержали право боротися за перше і четверте місця.

Боротьба в спортивному залі СК «Комунарівець» в наступні дні змагань внесла вагомий коректив в розподіл призових місць. Кіровоградські авангардівки сплітнулися лише один раз: у впертій боротьбі вони поступились перемогою

киявським майстрам з ББК № 3-І. Рахунком матч — 14:18.

Зате наступного дня наставнику киянок Б. Гельману не довелося приймати поздоровлень. З рахунком 13:12 наші дівчата перемогли грізну команду з ББК № 3-ІІІ. В цьому матчі відзначилась Людмила Бандеровська, яка послала у ворота суперниці вісім м'ячів. Відмінно захищала ворота Світлана Оглобіна.

Останній матч з гандболістками Запоріжжя. Ця гра по суті давала відповідь на запитання: бути нашим дівчатам «срібною» командою першості, чи в разі невдачі задовольнитись бронзовими медалями?

Зібрали, з великим бажанням перемогти, грали наші землячки з спортсменками міста на Дніпрі. В цьому матчі кіровоградські гандболістки продемонстрували свої найкращі якості. Високо була оцінена гра Наталії Романової, Тетяни Чорнобаєвої, Людмили Дегтяренко, Валентини Сологуб, Тетяни Соколов. В підсумку — трудна перемога з рахунком 13:10, друге призове місце і срібні медалі першості «Авангарду», — ось гідна нагорода мужних кіровоградських спортсменкам.

В ці ж дні в Комунарську проходила першість ЦР ДСТ «Авангард» серед чоловічих команд. Спортсмени СК «Зірка» — дебютанти першості — виступили невдало і на деякий час змушені покинути першу групу авангардівських колективів України.

В. СУРЖАН.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 5 ЛЮТОГО.
ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 —
Телевізії, (К), 11.10 — Теле-
фільм. «Дорога пролягла за
екватором». (К), 11.35 — Шкіль-

ний екран. Українська мова
для учнів 10 класу. «Лексич-
на синоніміка». (К), 12.05 —
Художній фільм «Доктор
Стожман». ІІ серія, (Кірово-
град), 12.20 — Зустріч
ХХІV з'їзду КПРС і ХХІV
з'їзду КП України. «Секрет
чужого ритму». (Дніпропет-
ровськ), 12.40 — «На шкіль-
них широтах». (Львів), 12.50 —
Інформаційна програма
«День за днем». (Кірово-
град), 12.55 — Телевізії, (К),
13.00 — Програма передач,
(К), 13.05 — Кольорове теле-
бачення для дітей «Подорож
у казку». (М), 13.30 — Фес-
тиваль радянських республік
Білоруська РСР. (Мінськ).



20.00 — Програма «Час». (М),
20.30 — Чемпіонат СРСР
хокея «Хімік» (Воскресенськ)
— ЦСКА. (М), 21.15 — Кольо-
рове телебачення. Чемпіонат
Європи з фігурного катання.
Танці. (Швейцарія), 23.45 —
Телевізії, (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.